

РЕШЕНИЕ

№ 1689

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Ирена М. Апостолова
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100501439 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 14831/19.12.2022г. по гр.д. № 54572 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 35-ти състав е признато за установено по отношение на Топлофикация София"ЕАД, ЕИК *****, че М. Д. П., ЕГН ***** не дължи на Топлофикация София"ЕАД, ЕИК ***** заплащане на сумата от 348,43лв. представляваща главница за разходвана топлинна енергия за периода от 01.01.2012г. до 30.04.2013г., като Топлофикация София"ЕАД, ЕИК ***** е осъдена да заплати на М. Д. П., ЕГН ***** на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК съдебни разноски от 50лв. , Топлофикация София"ЕАД, ЕИК ***** е осъдена да заплати на адвокат В.Ф.С. на основание на чл. 38, ал.2 от ЗАДв. възнаграждение от 400лв. за оказана безплатна правна помощ.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 286721/22.12.2022г. по регистъра на СРС от ответника по исковете - Топлофикация София"ЕАД, ЕИК *****, в частта, в която исковете са уважени. Изложил е съображения, че решението е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон. Посочило е, че ищцата била собственик на имота и като такава потребител на топлинна енергия в него. По общите условия от 2008г. срокът за плащане на задълженията бил 30 дни след изтичане на периода за който се отнасят. В ОУ от 2014г. обаче обезщетение за забава се дължало след изготвяне на

изравнителните сметки. Претендираше е разноски.

Въззиваемият-ищец М. Д. П., ЕГН ***** в предоставения срок е оспорил жалбата. Навел е твърдения, че решението е валидно, допустимо и правилно. Правилно било прието, че задълженията са погасени по давност. Процесуалният му представител е претендирал възнаграждение на основание на чл. 38, ал.2 от ЗАдв. Оспорило е претенцията за разноски.

Третото лице помагач на страната на въззивника – ищец – **Т. С.”ЕООД ЕИК ******* не е изразило становище.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ 211357/07.10.2022г. на **М. Д. П., ЕГН ******* срещу **Топлофикация София”ЕАД, ЕИК *******, с която е поискала от съда да признае за установено, че не дължи на ответника заплащане на сумата от **348,43лв.** начислена като главница за потребена топлинна енергия за периода от **01.01.2012г. до 30.04.2013г.** в апартамент **№ 28** в гр. София, ж.к. ********* бл. ********* поради погасяването им по давност. Навела е твърдения, че при направена справка при ответника установила, че ответникът претендира тези суми, които фигурират по партидата ѝ като неплатени задължения, оспорила ги, но служителите на ответника обяснили, че ако не се платят те ще бъдат събрани със съдебен изпълнител. Такова задължение не било възникнало, а и било погасено по давност, срок на която била 3 години. Претендирала е разноски, процесуалният ѝ представител е претендирал възнаграждение на основание на чл. 38, ал.2 от ЗАдв.

Ответникът по исковете **Топлофикация София”ЕАД, ЕИК ******* е оспорил исковете. Навел е твърдения, че не бил доказан интерес от исковете, практиката му била да не претендира суми, които са погасени по давност. Исковата молба била неясна, не ставало ясно сумата която се твърди че не се дължи Искът бил неоснователен, страните били обвързани от договор при Общи условия, в имота се потребявана топлинна енергия от ответника, за същото били издадени изравнителни сметки от **Т. С.”ЕООД** извършващ дяловото разпределение на енергията. Погасителната давност започвала да тече от момента на изискуемост на задължението, срокът ѝ бил 3 години. Претендираше е разноски.

Третото лице помагач на страната на ищец – **Т. С.”ЕООД ЕИК ******* е посочило, че искът е неоснователен, дяловото разпределение било направено съобразно изискванията на действащите към него момент нормативни актове.

По делото са приети изравнителни сметки съгласно които за периода от 01.05.2011г. до 30.04.2012г. стойността на реалното потребление на топлинна енергия в имота апартамент 0 28 в ж.к. ********* ,бл. *********, гр. София е 246,31лв. , а за периода от 01.05.2012г. до 30.04.2013г. – 220,17лв.

С прието по делото заключение по техническата експертиза вещото лице е посочило, че за периода от 01.01.2011г. до 30.04.2013г. е в размер на

382,56лв.

По делото е прието писмо от топлофикация София"ЕАД до М. П. от 27.09.2022г. съгласно което

За периода от 01.01.2012г. до 30.04.2013г. задълженията й за потребена топлинна енергия в апартамент № 28 в ж.к. *****, ***** са в размер на главница от 348,43лв., като е посочено че очаква да бъдат заплатени в 7-знен срок от получаването на писмото.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от права страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение **е валидно и в обжалваната част е допустимо**. Районният иск се е произнесъл по исковете така както са предявени, правния интерес е установен по делото от приетото по делото писмо на ответника от 27.09.2022г. с което е посочил процесните задължения като такива на ищеца и е поканил същия да ги плати.

По правилността на обжалваното решение:

Предявеният иск е с правно основание чл. 124 от ГПК вр. с чл. 111 от ЗЗД от ЗЗД за **недължимост като погасени по давност** на суми, представляващи стойност на потребена топлинна енергия в имот за битови нужди.

При така предявения иск в тежест на ответника е да докаже, че за процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение по силата на което ответникът се е задължил да доставя на ищеца топлинна енергия , че такива е доставена в определени количества и на определена стойност, че поведението му за събиране на задължения е било активно.

При така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че между две последователни действия на ответника за събиране на вземанията е изтекъл определен период от време, довел до погасяване на вземания по давност.

Във въззивното производство не са въведени оплаквания срещу изводите на районния съд, че за периода от януари 2012г. до 30.04.2013г. страните са били обвързани от валидно правоотношение за доставка на топлинна енергия за битови нужди в апартамент № *****, ж.к. *****, гр. София, че стойността на доставената такава в имота е в размер на 348,43лв. При обосноваване на тези изводи районният съд не е нарушил императивна правна норма, същите са обосновани с приетите по делото доказателства, поради което и при съобразяване на ограниченията по чл. 269 от ГПК въззивният съд приема за установени тези обстоятелства.

Спорен въпрос е дали процесните задължения са **погасени по давност**.

Погасителната давност е сложен юридически факт, съвкупност от два

елемента: бездействие на титуляра на правото и изтичането на определен период от време. Съгласно чл. 114 от ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като според ал.2 на същата разпоредба, ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Съгласно чл. 111, буква „в” от ЗЗД с три годишна давност се погасяват периодичните задължения, вкл. и тези за лихви, като съгласно чл. 119 от ЗЗД с погасяване на главното задължение се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар за тях давността да не е изтекла.

Съдът приема, че вземанията, за които е предявен иска са периодични, поради което и за тези вземания съобразно чл. 111, буква „в” от ЗЗД *погасителната давност е 3 години*. Касае се за трайно и периодично изпълнение на задължение по договор за доставка на топлинна енергия. Задълженията са еднородни и повтарящи се през определен период от време, като неотнормено е обстоятелството, че размерът на тези задължения е различен. (В този смисъл **Тълкувателно Решение № 3/18.05.012г.** на ОСГК на ВКС;). Вземанията са срочни – плащане се дължи до 30-то число на месеца, следващ този, за който се дължи сумата. Доколкото тези задължения са скрепени със срок за изпълнение, то съдът приема, че съобразно чл. 114, ал.1 от ЗЗД началния момент на погасителната давност на всяко месечно задължение започва да тече от момента на изискуемостта му, тоест от 30-то число на месеца, следващ този, за който сумата се дължи съгласно разпоредбите на чл. 32 вр. с чл. 33 от ОУ от 2008г., които в случая са приложимите. Това е така, защото процесните вземания са възникнали в периода от **01.01.2012г. до 30.04.2013г.**, когато са действали ОУ от 2008г.

Доколкото по делото не са наведени твърдения, а и не са ангажирани доказателства от ответника, че е предприел действия по събиране на вземането си или да са се осъществили факти, които да попадат в хипотезата на чл. 116 и на чл. 115 от ЗЗД преди образуване на делото -на **07.10.2022г.**, то съдът приема, че по делото е установено, че ответникът до подаване на исковата молба, не е предявил вземанията си по съдебен ред, не е предприел и действия по събиране на същите, поради което и задълженията за главница са погасени по давност.

С оглед гореизложеното съдът приема, че предявените искове са основателни и решението на районния съд в обжалваната част следва да бъде потвърдено.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на делото съдът приема, че отговорността за разноски следва да бъде поставена в тежест на въззивника и той следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на въззиваемия, оказвала правна помощ на същия безплатно, възнаграждение в размер на 400лв. същото е съобразено със сложността на делото и извършени от адвоката действия, определено от съда по реда на чл. 38, ал.2 от ЗАдв..

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 14831/19.12.2022г. по гр.д. № 54572 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 35-ти състав в частта, с която е признато за установено по отношение на Топлофикация София”ЕАД, ЕИК *****, че **М. Д. П., ЕГН ******* не дължи на Топлофикация София”ЕАД, ЕИК ***** заплащане на сумата от **348,43лв.** представляваща стойност на потребена в апартамент № 28 в гр. София, *****, ж.к. *****, гр. София топлинна енергия за периода от **01.01.2012г. до 30.04.2013г.**, поради погасяването им по давност, като Топлофикация София”ЕАД, ЕИК ***** е осъдена да заплати на **М. Д. П., ЕГН ******* на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК съдебни разноски от **50лв.**, Топлофикация София”ЕАД, ЕИК ***** е осъдена да заплати на адвокат **В.Ф.С.** на основание на чл. 38, ал.2 от ЗАдв. възнаграждение от **400лв.** за оказана безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА Топлофикация София”ЕАД, ЕИК ***** да заплати на адвокат **К. И. Б., , ЕГН ******* на основание на чл. **38, ал.2** от ЗАдв. сумата от **400лв.** /четиристотин лева/, представляващи възнаграждение за оказана безплатно процесуално представителство на въззиваемия **М. Д. П.** в производството пред СГС.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач на страната на въззивника – ищец – **Т. С.”ЕООД ЕИК *******.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____